

SKATTENYTT

Officiellt organ för Taxeringsnämndsordförändenas Riksförbund

Nr 12/1952

Årgång 2

DISTRIBUTÖR AV
MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTENÄMNDEN

Taxeringsnämnderna och investeringsavgiften

Av Förste taxeringsrevisor Sture Lundell.

Åren 1953 och 1954 åligger det taxeringsnämnderna att åsätta taxering till investeringsavgift. Kungl. Maj:ts förordning den 14 december 1951 (nr 794) om särskild avgift vid vissa investeringar (investeringsavgift). När detta skrives föreligger Kungl. Maj:ts kungörelse med vissa tillämpningsföreskrifter till nämnda förordning endast i korrektur.

Förordningen om investeringsavgift efterträder förordningen om investeringsskatt, som tillämpades vid 1952 års taxering. Liksom förordningen om investeringsskatt är förordningen om investeringsavgift icke någon skatteförfattning i egentlig mening. Den har icke tillkommit för att tillföra staten inkomster utan ingår — liksom fallet var med förordningen om investeringsskatt — såsom ett led i en ekonomisk politik, som syftar till att hämma de inflationistiska verkningarna av rådande vinstkonjunktur. Skattelagstiftningen har genom förordningarna om investeringsskatt och investeringsavgift utnyttjats för att åstadkomma en begränsning av vissa investeringar. Genom investeringsskatten avsåg man att nå

en begränsning av rörelseidkarnas investeringar i varulager och inventarier under år 1951. Denna verkan sökte man åstadkomma genom att begränsa möjligheterna att finansiera investeringar genom skattekrediter; möjligheterna att skriva ned lagerökning och skriva av nyanskaffade inventarier begränsades liksom även möjligheterna att göra avsättningar till pensions- och andra personalstiftelser och till investeringsfonder.

Genom förordningen om investeringsavgift söker man begränsa jordbrukarnas och rörelseidkarnas investeringar — främst i byggnader och inventarier — under åren 1952 och 1953. I den nya förordningen har man sökt åstadkomma denna begränsning genom att göra det dyrare att investera under dessa år. Investeringsavgift utgår med 12 procent av kostnaden för vissa investeringar. Kostnadsökningen blir dock i regel endast cirka 6 procent, då avgiften — i motsats till vad fallet var med investeringsskatten — är avdragsgill vid inkomsttaxeringen.

Avgiftsskyldighet

Skyldig att erlägga investeringsavgift är varje fysisk eller juridisk person, som under beskattningsåren 1952 och 1953 verkställer investering av visst slag i förvärvskällorna jordbruksfastighet och rörelse samt i vissa undantagsfall i förvärvskällan annan fastighet. Undantagen från avgiftsskyldighet är dock den, som enligt bestämmelserna i 7 § förordningen om statlig inkomstskatt är frikallad från skyldighet att erlägga dylik skatt för inkomst av den förvärvskälla, vari investeringarna verkställts. Det må framhållas att undantagsbestämmelsen är tillämplig endast för den som är *frikallad* från skattskyldighet. Den som i princip är skattskyldig för inkomst av fastighet eller rörelse är skyldig erlägga investeringsavgift för eventuella avgiftspliktiga investeringar i samma förvärvskälla även om förvärvskällan skulle visa underskott.

Från avgiftsskyldighet frikallas vidare systembolag, som avses i förordningen angående försäljning av rusdrycker, Aktiebolaget Vin- och spritcentralen, Aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet, Svenska skifferoljeaktiebolaget, Svenska spannmålsaktiebolaget, Aktiebolaget Svensk torvförädling, Aktiebolaget Ceaverken, Aktiebolaget Aerotransport och Aktiebolaget Atomenergi, så ock aktiebolag och ekonomisk förening däri kommun äger mer än nio tiondelar av aktie- eller andelskapitalet under förutsättning att bolaget eller föreningen icke driver byggnadsverksamhet. Därjämte äro folketshusförening, folkparksförening och annan liknande organisation med uppgift att tillhandahålla samlingslokal även som annan i ideellt syfte verksam organisation, som tillhandahåller dylik lokal, frikallade från avgiftsskyldighet.

Avgiftsskyldigheten för rörelseidkare är icke — såsom fallet var i förordningen om investeringsskatt — beroende på omsättningens storlek.

Däremot är ett belopp av 10.000 kronor — i vissa fall upp till 15.000 kronor — av investeringskostnaden fritt från avgift. Härigenom komma mindre jordbrukare och rörelseidkare att i viss utsträckning undgå att beröras av förordningens bestämmelser.

Deklarationsskyldighet

Taxering till investeringsavgift sker i den kommun, där den avgiftsskyldige skall taxeras till statlig inkomstskatt och skall verkställas av vederbörande taxeringsnämnd. Taxeringsförordningens bestämmelser angående taxering till statlig inkomstskatt gälla även med avseende å taxering till investeringsavgift.

Skyldighet att utan anmaning avgiva deklARATION till ledning för taxering till investeringsavgift åligger i princip fysisk eller juridisk person, som under beskattningsåret verkställt avgiftspliktiga investeringar för en kostnad överstigande sammanlagt 10.000 kronor. Deklarationen skall bifogas den allmänna självdeklarationen. Även om den avgiftspliktiga investeringen icke överstiger 10.000 kronor, skall deklARATION ändock utan anmaning avgivas av rörelseidkare med omsättning under beskattningsåret överstigande 500.000 kronor och av den, som ägt eller brukat jordbruksfastighet med större åkerareal än 50 hektar. Efter anmaning är även annan skattskyldig pliktig avgiva deklARATION. Den som är frikallad från skyldighet att erlägga investeringsavgift är dock undantagen från deklARATIONsskyldighet.

Handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi och s. k. gruvbolag skall — om deklARATIONsskyldighet enligt ovan föreligger — avgiva deklARATION för hela företaget. Sådan deklARATION skall avgivas för envar delägare i den kommun där delägaren skall taxeras till statlig inkomstskatt.

Beträffande *påföljd för underlåtenhet att avgiva deklARATION* gälla motsvarande bestämmelser som beträff-

fande underlåtenhet att avgiva självdeklaration. Rätten att hos beskattningsdomstolarna överklaga taxering till investeringsavgift går dock förlo-rad först om deklaration icke avgi-vits efter anmaning. Om deklaration, som handelsbolag, kommanditbolag etc. skall avgiva för delägare, icke avgives, ifrågakommer bötesstraff.

För taxering till investeringsavgift finnas två deklarationsformulär. For-mulär nr 1 avser jordbruksfastighet och formulär nr 2 avser annan fas-tighet och rörelse. I deklarationen skall uppgift lämnas å avgiftsplikti-ga investeringar.

Avgiftspliktiga investeringar

Genom investeringsavgiften har man velat begränsa vissa material- och arbetskrävande investeringar. En investering, som icke är material- och arbetskrävande, skall i princip icke föranleda uttagande av avgift. Denna princip har emellertid — så-som av det följande skall framgå — icke kunnat konsekvent genomföras främst beroende på praktiska skäl.

De investeringar som drabbas äro — inom förvärvskällan *jordbruks-fastighet* — *dels ny-, till- och om-byggnad samt reparation och under-håll av ekonomibyggnader* *dels för-värv av döda inventarier och förbät-tringsarbeten* å dylika inventarier samt — inom förvärvskällan *rörelse* — *dels grundförbättring av mark, förvärv av byggnad, ny-, till- och ombyggnad samt reparation och underhåll av byggnad* *dels förvärv av inventarier och förbättringsarbeten* å dylika tillgångar *dels ock arbeten för exploatering av naturtillgångar* så-som gruvor, stenbrott m. m. I vissa undantagsfall kan det även bli fråga om investeringsavgift i förvärvskäl-lan *annan fastighet*. Med undantag för reparationsarbeten i personalbo-städer i förvärvskällan rörelse drab-bas icke investeringar i byggnader avsedda för bostadsändamål av in-vesteringsavgift. Investeringsavgif-ten beräknas på summan av kostna-

derna för de avgiftspliktiga investe-ringar, som verkställts under beskatt-ningsåret. Såsom tidigare nämnts går dock ett belopp å 10.000 kronor, i vissa fall 15.000 kronor, fritt från avgift.

Innan en mera ingående redogö-relse lämnas för avgiftspliktiga in-vesteringar synes det lämpligt klar-göra dels *när* avgiftspliktig investe-ring skall anses verkställd dels *på vilka kostnader* investeringsavgiften skall beräknas.

När är avgiftspliktig investering verkställd?

Enligt bestämmelserna i 1 § för-ordningen om investeringsavgift skall fysisk eller juridisk person, som under beskattningsår, för vilka tax-ering till statlig inkomstskatt äger rum i första instans åren 1953 eller 1954 *verkställt* investering av visst slag, erlægga investeringsavgift. Frå-gan är då, när investering är verk-ställd? Bestämmelser härom återfin-nas i 6 §. Det gäller olika bestäm-melser beroende på om inkomsten av förvärvskällan beräknas enligt den s. k. kontantprincipen eller enligt bokföringsmässiga grunder.

Investering i förvärvskällan *jord-bruksfastighet*, i de fall inkomsten icke beräknats efter bokföringsmäs-siga grunder, och i förvärvskällan *an-nan fastighet* skall anses ha verk-ställts, då den av investeringen för-anledda utgiften betalats eller om-kostnaden ägt rum. Undantag från denna regel gäller dock vid förvärv av byggnad. Dylik investering skall anses ha verkställts det beskattnings-år, då kontrakt om köpet underteck-nats. Denna bestämmelse att inves-teringsavgift beräknas på den kost-nad, som erlagts under beskattnings-året, ger jordbrukarna möjlighet att fördela sina avgiftspliktiga investe-ringskostnader på flera år genom att uppskjuta betalningen. En sådan för-delning möjliggör ett bättre utnytt-jande av de avgiftsfria beloppen. Kostnaden för en traktor, som kan-

ske kostar 20.000 kr., kan fördelas på två år och jordbrukaren undgår därigenom investeringsavgift, då han för vartdera året får ett avgiftsfritt belopp på 10.000 kr. Bestämmelsen innebär därjämte att investeringsavgift skulle uttagas även i de fall då tillgången anskaffats och även levererats före den 1 januari 1952 men betalningen verkställdt senare. Då bestämmelsen härigenom skulle få en icke avsedd retroaktiv verkan har detta reglerats i övergångsbestämmelserna på det sätt, att om inventarier levererats eller arbeten slutförts före den 1/1 1952 skall sådant inventarieförvärv eller sådant utfört arbete icke anses utgöra avgiftspliktig investering, även om betalning härför skett efter utgången av år 1951.

När det gäller förvärvskälla, där inkomsten beräknas *efter bokföringsmässiga grunder*, skall avgiftspliktig investering anses föreligga, då kostnaden för investeringen enligt allmänt vedertagen köpmannased bort i räkenskaperna upptagas såsom omkostnad eller på konto för färdigställda eller levererade tillgångar. Beträffande inventarier bör det väl i regel icke vara någon tvekan om när en tillgång skall bokföras på konto för levererade inventarier. Det säger sig självt, att det skall ske i anslutning till leveransen. När faktura eller räkning erhålles eller när betalning sker saknar i detta sammanhang betydelse. En förskottsbetalning eller avbetalningskontrakt inverkar icke på bedömandet av när en tillgång skall uppföras på konto för levererade tillgångar.

En inköpt fastighet synes böra uppföras å konto för färdigställda fastigheter under beskattningsår, då kontrakt om köpet undertecknats. Således oberoende av tidpunkten, då tillträdet skall ske eller lagfart sökes. Det blir samma tidpunkt, som är föreskrivet för förvärvskälla, där intäkten beräknas enligt kontantprincipen. Tvekan kan däremot uppkom-

ma när en nyuppförd byggnad skall överföras till konto för färdigställda byggnader. Vissa efterarbeten kunna förekomma även sedan byggnaden tagits i bruk. En nyuppförd byggnad synes dock böra överföras till konto för färdigställda byggnader under det beskattningsår, då den i huvudsak tagits i bruk. De därefter eventuellt verkställda efterarbetena torde få anses utgöra avgiftspliktiga investeringar under de beskattningsår då kostnaderna för desamma bokföras å konto för färdiga byggnader eller såsom omkostnad.

Beträffande grundförbättring samt ny-, till- och ombyggnad gäller att investeringen är verkställd det år kostnaderna för utförda arbeten skola överföras till konton för avslutade arbeten d. v. s. konto för färdigställda fastigheter. Det är alltså tidpunkten när arbetena äro avslutade, som är avgörande. Denna tidpunkt kan givetvis vara svår att exakt fastställa, vilket kan förmodas komma att leda till meningsskiljaktigheter mellan avgiftsskyldiga och beskattningsmyndigheter, då arbetena avslutas vid skiftet mellan olika beskattningsår. Hur bedömandet skall ske torde bli beroende på omständigheterna i de olika fallen. Samma svårigheter kunna uppkomma beträffande förbättringsarbeten på inventarier. Även dessa investeringar äro verkställda under de beskattningsår, när arbetena äro avslutade.

Reparation och underhåll av byggnad är verkställd det år, då kostnaden härför bort bokföras som omkostnad. Här är således icke tidpunkten för arbetets avslutande avgörande utan avgift beräknas å den kostnad, som belöper på beskattningsåret. Det är således i regel samma kostnader, för vilka avdrag medges vid inkomsttaxeringen, som också bli belagda med investeringsavgift.

Vad slutligen angår investering för exploaterande av naturtillgångar såsom gruvor, stenbrott m. m. beräk-

nas investeringsavgift å de kostnader för fyndighetens exploaterande som belöpa å beskattningsåret och vilka icke bokförts som omkostnad och vid inkomsttaxeringen avdragits såsom kostnad för den löpande driften.

Det är sannolikt att frågan om, vilket år investeringarna äro verkställda, kommer att bli föremål för meningsskiljaktigheter. Detta framhölls även av departementschefen i propositionen. Han syftade då närmast på de fall, då de avgiftsskyldiga försöka förskjuta tidpunkten, då en investering är verkställd till efter den tidpunkt, då förordningens bestämmelser upphört att gälla. Om det visade sig, att de skattskyldiga vidtoge åtgärder — icke för att begränsa investeringar utan endast för att förskjuta den tidpunkt då de skola anses verkställda — borde särskilda avvecklingsbestämmelser utfärdas. Avvecklingsbestämmelser kunde även av andra orsaker bli nödvändiga. Den skattskyldige skulle annars t. ex. genom omläggning av räkenskapsår i viss utsträckning undgå att drabbas av bestämmelserna.

Kostnad för avgiftspliktig investering

Tidigare har framhållits att till avgiftspliktiga investeringar hör bl. a. förvärv av byggnad och inventarier samt vissa arbeten. Investeringsavgiften beräknas å kostnaden för dessa investeringar. Vad hänföres då till dylik kostnad?

Då det gäller förvärv av byggnad skall i den avgiftspliktiga investeringskostnaden inräknas — förutom hela köpeskillingen — även lagfartskostnader, advokatkostnader och övriga kostnader i samband med förvärvet. Då det gäller investeringar i form av ny-, till- och ombyggnad skall till de direkta kostnaderna läggas t. ex. kostnader för arkitektarvode, ritningskostnader och dylikt. Dit synes också böra räknas kostnader för röjnings-, sprängnings- och fyllningsarbeten, framdragnings- och ledningar och liknande arbeten som för-

anledes av ny-, till- eller ombyggnad. Då det gäller förvärvskällan rörelse har det icke så stor betydelse, om man räknar dessa kostnader till byggnadsarbeten, d. v. s. till ny-, till- och ombyggnad, eller om man hänför dem till grundförbättringar å mark. Det blir investeringsavgift i båda fallen. Men när det gäller förvärvskällan jordbruksfastighet utgår investeringsavgift endast beträffande investeringar i byggnad och icke ifråga om grundförbättringar. Även i förvärvskällan rörelse kan det ha en viss betydelse, till vilken grupp av investeringar man hänför röjnings-, sprängnings- och fyllningsarbeten, beroende på beräkningen av det avgiftsfria beloppet. Redogörelse härför skall lämnas senare.

Då det gäller förvärv av inventarier skall i investeringskostnaden inräknas förutom tull, frakt och monteringskostnader över huvud taget samtliga kostnader fram till den tidpunkt, då tillgången är färdig att tagas i bruk.

Vid *byte* av tillgång gälla särskilda bestämmelser. Har vid förvärv av tillgång, som utgör avgiftspliktig investering, såsom likvid eller dellikvid lämnats annan likartad tillgång, skall såsom investeringskostnad anses allenast mellanskillnaden. Det bör observeras, att det skall vara fråga om direkt byte och det skall avse likartad tillgång.

Om den avgiftsskyldige vid investeringar använder virke från egen fastighet eller varor från egen rörelse, skall värdet, saluvärdet, av virket och de uttagna varorna inräknas i investeringskostnaden. Om den egna personalen användes för utförande av avgiftspliktiga investeringar t. ex. vid investeringar i byggnader och vid förbättringar av inventarier, skall i investeringskostnaden inräknas även lönekostnaden för den egna personalen till den del personalen använts för investeringarna. Här uppkommer många svåra fördelningsproblem. Beskattningsmyndigheterna kunna där-

för icke uppställa alltför stora krav på en exakt beräkning.

Då det gäller naturtillgångar, såsom gruvor, stenbrott m. m. har tidigare nämnts att investeringsavgiften beräknas på kostnaderna för fyndighetens exploaterande till den del kostnaden för investeringen icke vid inkomsttaxeringen omedelbart avdragits såsom kostnad i den löpande driften. Investeringsavgiften beräknas med andra ord på sådana kostnader, som icke få avdragas vid inkomsttaxeringen, men den beräknas också på sådana kostnader, som skulle ha fått avdragas vid inkomsttaxeringen, men som den avgiftsskyldige föredragit att aktivera.

Avgiftspliktig investeringskostnad i förvärvskällan jordbruksfastighet

I deklarationsformulär nr 1 för investeringsavgift avseende *jordbruksfastighet* skola innehavare eller arrendator av jordbruksfastighet lämna uppgift å följande kostnader:

Beträffande *investeringar i byggnad*.

1. kostnad för *ny-, till- och ombyggnad*.

Om inkomsten av förvärvskällan beräknas enligt den s. k. kontantprincipen skall här uppgivas samtliga under beskattningsåret *erlagda* kostnader för dylika investeringar.

Om inkomsten av förvärvskällan beräknas enligt bokföringsmässiga grunder uppgives samtliga kostnader — oberoende av när de erlagts — för under beskattningsåret färdigställda byggnader och avslutade arbeten.

Från uppgivet belopp avräknas kostnader, som avse byggnad för bostadsändamål. Inom förvärvskällan jordbruksfastighet är det nämligen endast investeringar i ekonomibyggnader, som drabbas av investeringsavgift.

2. kostnad för *reparation och underhåll av byggnad*.

Vid kontantprincipen upptages under beskattningsåret erlagd kostnad.

Vid bokföringsmässiga grunder

upptages den kostnad — oberoende av när den erlagts — som belöper å beskattningsåret.

Avdrag göres för kostnad som avser byggnad för bostadsändamål. Därjämte avgår en procent av det i fastighetens taxeringsvärde ingående jordbruksvärdet eller — därest i jordbruksvärdet ingående värde å skogsmark uppgår till minst femtio procent av jordbruksvärdet — sistnämnda värde efter avdrag för skogsmarksvärdet. Investeringskostnad för reparationsarbeten beräknas gemensamt för samtliga fastigheter inom varje särskild förvärvskälla.

Beträffande *investeringar i inventarier*.

3. kostnad för *anskaffning* (såväl nyuppsättning som ersättningsanskaffning) *av maskiner och andra för jordbruksdriften avsedda döda inventarier med beräknad varaktighetstid av mer än tre år*.

Vid kontantprincipen upptages under beskattningsåret erlagd kostnad.

Vid bokföringsmässiga grunder upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under beskattningsåret levererade tillgångar.

4. kostnad för *förbättringsarbeten* (men ej normalt underhåll) *å sådana maskiner och inventarier som avses vid 3. ovan*.

Vid kontantprincipen upptages under beskattningsåret erlagd kostnad.

Vid bokföringsmässiga grunder upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under beskattningsåret avslutade arbeten.

Angående gränsdragningen mellan reparations- och underhållsarbeten, å ena sidan, samt nyssnämnda avgiftspliktiga investeringar, å andra sidan, anfördes i bevillningsutskottets betänkande nr 65/1951 följande:” När fråga är om mindre omfattande arbeten å en maskin, såsom t. ex. då skruvar, muttrar, tändstift o. d. utbytas, är fråga om rent underhåll. Så är å andra sidan icke fallet, då exempelvis en hel motor utbytes eller då

en större och dyrbarare del av ett maskineri på ett fartyg ersättes; i dessa fall föreligger en ersättningsanskaffning. Om en maskin är i behov av reparation, men vederbörande finner det lämpligare att i stället anskaffa en ny maskin, är fråga om ersättningsanskaffning, och någon avräkning av investeringskostnaden mot vad det skulle kostat att reparera den gamla maskinen kan uppenbarligen icke ifrågakomma.”

I de belopp, som upptagas ovan vid 1) — 4), skola icke medräknas kostnader för sådana investeringar, som av olika anledningar undantagits från avgiftsplikt. Se härom nedan under rubriken *Undantag från avgiftsplikt* och *Övergångsbestämmelser*.

För förvärvskällan jordbruksfastighet gälla därjämte vissa speciella undantagsbestämmelser. Om det är fråga om förvärv av tillgång i samband med övertagande av jordbruk med äganderätt eller på arrende eller efter utarrendering, blir det icke fråga om investeringsavgift under förutsättning att tillgången i fråga nyttjats i det övertagna jordbruket. Principen är — som tidigare framhållits — att man med investeringsavgiften velat begränsa arbets- och materialkrävande investeringar och ett övertagande som här sker av äldre redan färdiga maskiner och redskap är icke en sådan investering. Investeringsavgift utgår icke heller då det är fråga om nyuppsättning, som verkställt under det beskattningsår då jordbruksfastighet förvärvats eller jordbruksarrende tillträtts eller jordbruk övertagits efter utarrendering. Denna bestämmelse har tillkommit för att inte försvåra nyuppsättning för nystartande jordbrukare. Någon motsvarande bestämmelse finnes — som senare skall beröras — icke för rörelseidkare.

Avgiftspliktig investeringskostnad i förvärvskällan rörelse

I formulär nr 2 för investeringsavgift avseende *annan fastighet och rörelse* skola rörelseidkare lämna uppgift å följande kostnader:

Beträffande *investeringar i för stadigvarande bruk i rörelsen avsedd fastighet*; såväl *egen* som *förhyrd* eller *eljest disponerad* fastighet.

1. kostnad för *grundförbättring av mark*.

Här upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under beskattningsåret avslutade arbeten. Investeringar, som här avses, äro bl. a. anläggning av vägar, körplan, trädgård etc.

Avdrag göres för kostnader, som avse fastighet för personalbostäder.

2. kostnad för *förvärv av byggnad genom köp eller därmed jämförligt fång*.

Här upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för byggnad, varom köpekontrakt under-tecknats under beskattningsåret. Det bör observeras att förvärv av mark icke är en avgiftspliktig investering. Vid förvärv av fastighet — byggnad inkl. mark — där det kan bli fråga om investeringsavgift, gäller det således att fördela köpeskillingen på mark och på byggnad. I regel torde väl detta icke vara möjligt att göra annat än genom en proportionering på grundval av förhållandet mellan taxerat markvärde och taxerat byggnadsvärde. Sedan kan ytterligare tillkomma det problemet, att icke hela den förvärvade byggnaden är avsedd att disponeras i rörelseidkarens rörelse. Investeringsavgift utgår då endast på kostnaden för den del av byggnaden, som är avsedd att användas i rörelsen. Här blir det således åter en proportionering; dels har man då proportionerat köpeskillingen i vad den belöper på mark och vad den belöper på byggnad, och därefter får man proportionera köpeskillingen för byggnaden på vad som belöper på den del av byggnaden

som användes i rörelsen och den del som användes utom rörelsen. Den senare proportioneringen torde få göras med hänsyn till hyresvärde eller med hänsyn till kvadratytan för de olika delarna av byggnaden eller efter någon annan eller efter någon annan skäligen grund. En dylik fördelning är icke någon nyhet vid taxeringen. Man har ju liknande fördelningsproblem när det gäller att avgöra hur stor del av taxeringsvärdet för en i rörelse delvis använd fastighet, som belöper på den i rörelse använda delen. Samma fördelningsprinciper få tillämpas.

Avdrag göres för kostnad, som avser personalbostäder samt för kostnad som belöper på sådana fasta maskiner som vid inkomsttaxeringen åsatts särskilt maskinvärde. Dylika maskiner hänföras enligt denna förordningen till inventarier (se nedan).

3. kostnad för *ny-, till- och ombyggnad*.

Här upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under året färdigställda byggnader och avslutade arbeten.

Avdrag göres för kostnader, som avse personalbostäder eller som avse s. k. fasta maskiner (jfr. ovan).

4. kostnad för *reparation och underhåll av byggnad*.

Här upptages den å beskattningsåret belöpande kostnaden för dylika arbeten.

Avdrag göres för kostnader, som avse s. k. fasta maskiner (jfr. ovan).

Avdrag göres därjämte med två procent av det i fastighetens taxeringsvärde ingående byggnadsvärdet i förekommande fall minskat med särskilt maskinvärde.

Det bör observeras att investeringskostnad för reparationer skall beräknas gemensamt för samtliga fastigheter inom varjesärskild förvärvskälla.

Beträffande *investeringar i maskiner och andra för stadigvarande bruk i rörelsen avsedda inventarier*.

5. kostnad för *anskaffning* (såväl

nyuppsättning som ersättningsanskaffning) *av maskiner* (även sådana fasta maskiner som vid fastighetstaxeringen åsatts särskilt maskinvärde) *och andra inventarier med beräknad varaktighetstid av mer än tre år*.

Här upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under beskattningsåret levererade inventarier.

6. *förbättringsarbeten* (men ej normalt underhåll) *å sådana maskiner och inventarier som avses vid 5) ovan*.

Här upptages hela kostnaden — oberoende av när den erlagts — för under beskattningsåret avslutade arbeten. Det bör observeras att arbeten som kunna betecknas såsom normalt underhåll av maskiner icke medföra avgiftsplikt. (Angående gränsdragning mellan normalt underhåll och förbättring se bevillningsutskottets uttalande, som återgivits å sid. 298).

Beträffande *investeringar i naturtillgångar*.

7. kostnader för *exploatering av naturtillgångar såsom gruvor, stensbrott m. m.*

Här upptages hela den på beskattningsåret belöpande kostnaden.

Avdrag göres för kostnad, som vid inkomsttaxeringen omedelbart avdragits såsom kostnad i den löpande driften.

I de belopp, som uppgivas ovan 1) — 7) skola icke medräknas kostnader för sådana investeringar, som av olika anledningar undantagits från avgiftsplikt. Se härom nedan under rubriken *Undantag från avgiftsplikt och Övergångsbestämmelser*.

Liksom beträffande förvärvskällan jordbruksfastighet finnas för förvärvskällan rörelse vissa speciella undantagsbestämmelser. Det gäller förvärv av byggnad — i förekommande fall med därtill hörande fasta maskiner, som åsatts särskilt maskinvärde — under förutsättning att byggnaden och maskinerna till huvudsaklig del stadigvarande nyttjats

i rörelse. Här gäller förvärv av en redan uppförd byggnad och undantaget motiveras av att det icke är fråga om någon material- och arbetskrävande investering. Förvärv av byggnad från byggmästare, hos vilken byggnaden utgjort varulager, medför investeringsavgift. För att undantagsbestämmelsen skall bli tillämplig erfordras, att byggnaden använts för stadigvarande bruk i av någon — det behöver icke vara av säljaren — bedriven rörelse. Byggnaden behöver icke i sin helhet ha använts för stadigvarande bruk i rörelse, det är tillräckligt att den till *huvudsaklig* del stadigvarande använts i rörelse. Om så är fallet går hela förvärvet fritt från investeringsavgift, således även köpeskillingen för den del av byggnaden, som icke tidigare använts i rörelse. Om förvärvet av byggnaden undantages från investeringsavgift gäller undantaget även de fasta maskiner, som finnas i byggnaden. Undantag gäller även vid förvärv av maskiner och andra inventarier, som övertagas i samband med övertagande av den rörelse eller rörelsegren, vari desamma utgjort tillgång för stadigvarande bruk. Genom denna undantagsbestämmelse undviks att inventeringsavgift uttages vid bolagsfusioner och t. ex. då en far överlåter rörelsen på sin son. Men det är att märka, att — för att undantagsbestämmelsen skall bli tillämplig — inventarierna skola ha övertagits i samband med övertagande av den rörelse eller rörelsegren vari de nyttjats. Om däremot en rörelseidkare övertar endast vissa maskiner och inventarier från ett annat företag utan att samtidigt rörelsen eller rörelsegrenen överflyttas, så utgår investeringsavgift och detta gäller även om det är en överflyttning mellan olika bolag inom en och samma koncern. Däremot finnes icke — som beträffande förvärvskällan jordbruksfastighet — något undantag som underlättar nyetablering. Man har ansett att en sådan undan-

tagsbestämmelse skulle kunna utnyttjas för kringgående av förordningens bestämmelser på det sätt, att en rörelseidkare formellt låte sin son, sin medhjälpare etc. starta en ny affär i stället för att utvidga den gamla rörelsen. Denna risk för missbruk av undantagsbestämmelsen finnes däremot knappast i förvärvskällan jordbruksfastighet.

Avgiftspliktig investeringskostnad i förvärvskällan annan fastighet

Som tidigare nämnts kan det i vissa undantagsfall bli fråga om investeringsavgift även vid investeringar i förvärvskällan *annan fastighet*. Det gäller sådana fall där det är intressegemenskap emellan den, som verkställer investeringen, alltså i detta fallet fastighetsägaren, och den som driver rörelse i fastigheten. Om en fastighet helt eller delvis användes i rörelse och det finnes intressegemenskap emellan den, som driver rörelsen och den som äger fastigheten, kan det bli fråga om investeringsavgift, om fastighetsägaren gör sådana investeringar i den till rörelseidkaren uthyrda delen av fastigheten och till byggnaden eventuellt hörande fasta maskiner, som skulle ha föranlett investeringsavgift, därest investeringarna utförts av rörelseidkaren. Sådan intressegemenskap, som här avses, föreligger t. ex. om det är fråga om ett dotterbolag, som äger fastigheten, där moderbolaget driver rörelse. Om dotterbolaget i det fallet gör investeringar i fastigheten och i de eventuella fasta maskiner, som höra till byggnaden, får dotterbolaget betala investeringsavgift enligt samma grunder, som moderbolaget skulle ha fått betala, *om moderbolaget ägt fastigheten och gjort dessa investeringar*. Då intäkten av fastigheten hos dotterbolaget beräknas enligt kontantprincipen är dock tidpunkten när investeringen är verkställd en annan för dotterbolaget än den skulle ha varit för moderbolaget, som driver rörelse.

Det fordras emellertid icke att det är en sådan fullt klar intressegemenskap. Det har t. ex. uttalats av departementschefen, att den omständigheten att rörelseidkare utlånat medel till annan person i syfte att denne skall uppföra eller förvärva den fastighet, vari rörelseidkaren beretts tillfälle disponera lokaler, innebär en sådan intressegemenskap, som medför att fastighetsägaren får betala investeringsavgift. Men investeringsavgift behöver givetvis endast betalas för den del av investeringskostnaden, som belöper på den av långivaren disponerade delen av byggnaden. I riksskattenämndens meddelande nr 4 (se denna tidskrift nr. 9 år 1952) har lämnats redogörelse för ett fall, där enligt nämndens mening dylik intressegemenskap föreligger.

Då inkomstberäkningen inom förvärvskällan annan fastighet sker enligt kontantprincipen skall investeringsavgiften inom denna förvärvskälla beräknas — då det gäller förvärv av byggnad — på hela kostnaden för förvärv av byggnad, varom köpekontrakt undertecknats under beskattningsåret samt — då det gäller övriga investeringar i fastighet inkl. i fastigheten ingående fasta maskiner — på under beskattningsåret erlagd kostnad.

Undantag från avgiftsplikt

I 5 § stadgas vissa undantag från avgiftsplikt.

Om myndighet lämnat statligt bidrag eller lån eller ställt statlig lånegaranti för viss investering, skall denna icke anses såsom avgiftspliktig investering till den del kostnaden täckts av bidraget eller lånet eller genom utnyttjande av lånegarantien. Om en investering anses så nödvändig, att staten lämnar bidrag eller lån, för att densamma skall komma till stånd, skall investeringen icke motverkas och fördyras genom investeringsavgift. Enligt förordningen skall bidraget eller lånet ha lämnats

av myndighet men det väsentliga är givetvis att lånet och bidraget utgått av statsmedel och riksskattenämnden har på fråga av en företagarförening uttalat, att undantagsbestämelsen bör tillämpas även för det fall, att det statliga lånet utlämnats genom en ekonomisk förening, i vars uppgifter ingår att förmedla dylika lån (se riksskattenämndens meddelande nr 4). Statliga lån och bidrag som förmedlas av hushållningssällskapen gå även in under denna bestämmelse. Om kostnaden för investeringen överstiger det erhållna lånet eller bidraget, utgår investeringsavgift å överskjutande belopp.

Om tillgång gått förlorad genom brand, haveri eller liknande av den avgiftsskyldiges åtgörande oberoende anledning skall härav föranledd ersättningsanskaffning icke anses utgöra avgiftspliktig investering till den del kostnaden för den nya tillgången motsvarar 200 % av uppburren ersättning för den förlorade tillgången. Det bör observeras, att det icke har föreskrivits att försäkringsersättningen skall ha uppburits samma år som ersättningsanskaffning göres. Om försäkringsersättningen uppburits före beskattningsåret 1952 och den kostnad varå investeringsavgiften skall beräknas i anledning av en under år 1952 verkställd investering reduceras med hänsyn till denna ersättning erfordras, att den avgiftsskyldige lämnar en noggrann utredning, som visar, att det verkliga är fråga om ersättningsanskaffning. Ersättningsanskaffning kan även innebära ett återställande av en helt eller delvis förstörd tillgång i sitt tidigare skick även om bestämmelsen i första hand utformats med tanke på sådana fall, då tillgången gått helt förlorad och ny tillgång anskaffats.

I sådana fall, då försäkringsersättning icke uppburits, får kostnaden för ersättningsanskaffning vid beräkning av underlaget för debitering av investeringsavgift minskas med 200

% av den förlorade tillgångens anskaffningskostnad med tillägg för kostnader för nedlagda förbättringsarbeten. Såsom bestämmelserna utformats innebära de, att om den avgiftsskyldige haft sin tillgång underförsäkrad — försäkrad till ett mycket lågt belopp — får han, då det gäller beräkning av investeringsavgift, endast avräkna 200 % på den uppburna försäkringersättningen, medan han, om han icke hade haft tillgången försäkrad, hade fått räkna av 200 % av den ursprungliga anskaffningskostnaden. Det kan förefalla egendomligt med en sådan bestämmelse men bevillningsutskottet, som utformade densamma, motiverade den med, att det var i undantagsfall som det blev sådana här egendomligheter och att man icke kunde tynga förordningen med särskilda bestämmelser för dessa fall.

Om tillgång gått förlorad genom sådan naturkatastrof, varemot försäkringsskydd normalt ej meddelas, skall därav föranledd ersättningsanskaffning icke till någon del hänföras till avgiftspliktig investering. Till naturkatastrof hänföres jordskred, översvämning i anledning av snösmältning, förskjutning i marken eller liknande händelse. Med denna undantagsbestämmelse har man närmast åsyftat "Surtekatastrofer", men det är klart, att här även går in katastrofer av mycket mindre omfattning, t. ex. ett tak, som störtar in på grund av snömassor. Utan att något särskilt stadgande därom finnes i förordningen bör det vara klart, att den ersättningsanskaffning, som vid katastroffall går fri från investeringsavgift, icke får innebära en väsentlig förbättring i förhållande till den förstörda tillgången.

Om tillgång tagits i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande eller eljest avyttrats under sådana förhållanden, att tvångsförsäljning måste anses vara för handen, skall därav föranledd ersättningsan-

skaffning icke anses utgöra avgiftspliktig investering till den del kostnaden för den nya tillgången motsvarar 200 % av uppburna ersättning för den i anspråktagna tillgången. Såsom ex. på tvångsförsäljning, som här avses, angavs i propositionen även försäljning i anledning av stadsplaneförändringar. Det bör observeras, att om undantagsbestämmelsen skall bli tillämplig, måste den, som gör investeringen, ha *ägt* den gamla tillgången och uppburit ersättning för denna. En rörelseidkare, som tvingas att flytta från en förhyrd fastighet på grund av stadsplaneändringar och på grund av svårigheterna att hyra ny lokal tvingas att uppföra en ny egen lokal, blir skyldig att erlagga investeringsavgift beräknad å hela kostnaden.

Investering som uteslutande eller väsentligen tillkommit för civilförsvars- eller beredskapsändamål utgör icke avgiftspliktig investering. Det bör observeras kravet på att investeringen skall ha tillkommit *uteslutande* eller *väsentligen* för civilförsvars- eller beredskapsändamål. Departementschefen uttalade i propositionen att avgift bör uttagas t. ex. för byggande av skyddsrum om det är så, att skyddsrummet kan användas i fredstid t. ex. såsom lagerlokal. Därav följer att de investeringar, som på grund av denna bestämmelse kunna undantagas, skola vara investeringar, som är improduktiva i fredstid. T. ex. ett skyddsrum, som icke har någon som helst funktion i fredstid. Om de investeringar, som göras, även ha betydelse för verksamheten i fredstid — och betydelsen då kan vara relativt obetydlig — måste investeringsavgift erläggas för hela investeringskostnaden. Riksskattenämnden har gjort vissa uttalanden angående tillämpningen av denna undantagsbestämmelse (se nämndens meddelande nr 4).

Förvärv av personbil, motorcykel och sidovagn till motorcykel är icke avgiftspliktig investering. Denna un-

dantagsbestämmelse har föränletts av förordningen om skatt vid tillverkning och import av personbilar, enligt vilken förordning en skatt av 10 % av fordonets beskattningsvärde skall uttagas. Man har icke velat ovanpå denna 10-procentiga skatt lägga en 12-procentig investeringsavgift. Det är att märka, att denna undantagsbestämmelse endast gäller personbil, motorcykel och sidvagn till motorcykel. Den gäller således icke sådana bilar, som inte drabbas av den 10-procentiga skatten, d. v. s. lastbilar och bussar.

Till avgiftspliktig investering hänföres icke heller investeringar i fastigheter och inventarier som utnyttjas för produktion eller distribution av elektrisk kraft. Bestämmelsen avser investeringar, som verkställas av företag som producera eller distribuera elektrisk kraft för avsalu. Beträffande företag, som varken producera elektrisk kraft eller distribuera kraft för avsalu, bör undantagsbestämmelsen överhuvud icke tillämpas. Investeringsavgift bör således utgå i vanlig ordning för investeringar, som företag av sistnämnda slag må hava verkställt för intern överföring, omformning eller fördelning av elektrisk kraft. Även angående tolkningen av denna undantagsbestämmelse har riksskattenämnden gjort uttalande (se nämndens meddelande nr 4).

Vissa investeringar gå även fria på grund av övergångsbestämmelserna (se nedan).

Det bör framhållas att den undantagsbestämmelse, som fanns i förordningen om investeringsskatt, att investering, som tillkommit på föranstaltande av vederbörlig statlig myndighet, kunde undantagas från investeringsskatt, icke finns i förordningen om investeringsavgift. Den enda motsvarande undantagsbestämmelse, som här gäller, är undantaget, som tidigare berörts, för investeringar, som tillkommit uteslutande eller väsentligen för civilförsvars- eller be-

redskapsändamål. Det är också den skillnaden att i förordningen om investeringsskatt var det en särskild myndighet, investeringsskattenämnden, som avgjorde om dispensföretsättningar fanns. Beträffande de undantagsbestämmelser, för vilka nu redogjorts, skola taxeringsmyndigheterna själva avgöra om de äro för handen.

Uppskattad och avgiftsbelagd investeringskostnad

Summan av kostnaderna för en skattskyldigs avgiftspliktiga investeringar benämnes *uppskattad investeringskostnad*. Efter avdrag för det avgiftsfria beloppet erhålles så *avgiftsbelagd investeringskostnad*, på vilken kostnad investeringsavgiften beräknas.

Det avgiftsfria beloppet utgör, som tidigare nämnts, i regel 10.000 kronor. Om i den uppskattade investeringskostnaden ingår investeringskostnad i anledning av investeringar i form av ny-, till- eller ombyggnad eller reparation eller underhåll av byggnad till högre belopp än 10.000 kr. får avdrag göras med detta högre belopp, dock att avdraget icke i något fall får överstiga 15.000 kr. Kostnader föranledda av grundförbättringar å mark kunna icke föranleda höjning av det avgiftsfria beloppet. Det har därför — som tidigare framhållits — betydelse till vilket slag av investeringar man hänför t. ex. sådana sprängnings- och röjningsarbeten etc., som föranledes av byggnadsarbeten.

Beträffande handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi och s. k. gruvbolag gäller, att avgiftsbelagd investeringskostnad beräknas för företaget som sådant. Handelsbolaget, rederiet etc. får — oberoende av antalet delägare — endast ett 10.000 kronorsavdrag (ev. 15.000). Den investeringsavgift, som skulle påförts handelsbolaget, fördelas och påföres de särskilda delägar-

na, envar med belopp som på honom belöper.

Investeringsavgiften utgör tolv procent av den avgiftsbelagda investeringskostnaden. Den skall anses såsom sådan speciell skatt, för vilken avdrag må åtnjutas vid inkomsttaxeringen. I förvärvskälla, där inkomsten beräknas enligt kontantprincipen, medgives avdrag det år avgiften erlægges och i förvärvskälla, där inkomsten beräknas efter bokföringsmässiga grunder, under det år avgiften bokföres såsom omkostnad, vilket bör ske senast det år debetsedel å avgiften erhålles.

Då avgiften är avdragsgill vid inkomsttaxeringen följer härav, att restituerad, avkortad eller avskriven sådan avgift, för vilken avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen, utgör skattepliktig intäkt.

Övergångsbestämmelser

I övergångsbestämmelserna stadgas att till avgiftspliktig investering icke hänföres sådan investering i fastighet för vars utförande byggnadstillstånd meddelats före den 1 juli 1951. Det kräves således endast att byggnadstillstånd skall ha av vederbörande myndighet erhållits före nämnda dag. Däremot behöver igångsättningstillstånd icke ha erhållits och icke heller behöver arbetet ha igångsatts före den 1 juli 1951. Det bör framhållas att med byggnadstillstånd förstås icke här sådant byggnadstillstånd för fortlöpande reparations- och underhållsarbeten, som medgives vissa industrier, utan det skall vara ett speciellt tillstånd för en viss investering. En investering i nybyggnad, som blir färdigställd 1952 är — om inkomsten beräknas efter bokföringsmässiga grunder — verkställd det året byggnaden blir färdigställd, men den är således undantagen från avgiftsplikt, om byggnadstillstånd meddelats före den 1 juli 1951. Om däremot byggnadstillståndet meddelats efter den 1 juli 1951 men byggnadsarbetet påbör-

jats under sista halvåret 1951, beräknas investeringsavgiften på hela kostnaden, oberoende av att en del av denna kostnad har erlagts eller belöper på tiden före den 1 januari 1952. För byggnadsarbeten, för vilka tillstånd överhuvud taget icke erfordras, bli övergångsbestämmelserna aldrig tillämpliga. Om ett arbete avseende ny-, till- eller ombyggnad, för vilket tillstånd icke erfordrats eller för vilket tillstånd icke sökts, blir färdigt under år 1952 kommer investeringsavgift att utgå beräknad — om inkomsten av förvärvskällan beräknas enligt bokföringsmässiga grunder — på hela kostnaden och — om inkomsten beräknas enligt kontantprincipen — på under beskattningsåret erlagd kostnad. Den omständigheten att byggnadsarbeten beträffande vilka tillstånd meddelats före den 1 juli 1951 fritages från investeringsavgift, innebär icke, att den maskinanskaffning, som kan föranledas av byggnadsarbetena, blir fritagen från investeringsavgift.

Beträffande inventarier gäller att till avgiftspliktig investering icke hänföres inventarieförvärv, varom skriftligt avtal träffats före den 1 juli 1951. Det erfordras således ett skriftligt avtal men i propositionen framhålls att med skriftligt avtal borde avses icke blott formligt köpekontrakt utan även ett genom brev, telegram, orderbekräftelse eller på annat sätt ingånget avtal.

Om inventarier levererats eller arbeten slutförts före den 1 januari 1952 skall sådant inventarieförvärv eller sådant utfört arbete icke anses utgöra avgiftspliktig investering även om betalning härför skett efter utgången av år 1951. Genom denna bestämmelse undviks — såsom redan tidigare framhållits — att förordningens bestämmelser få en icke avsedd retroaktiv verkan, då det gäller investeringar i förvärvskälla, där inkomstredovisningen sker enligt kontantprincipen.

Om beskattningsår, för vilket tax-

ering till investeringsavgift ifrågakommer, omfattar tid före den 1 januari 1952, skall investeringsavgift utgå allenast å den del av den avgiftsbelagda investeringskostnaden, som proportionellt belöper å beskattningsåret, i vad det avser tiden efter 31 december 1951. D. v. s. om räkenskapsåret omfattar t. ex. tiden 1/7 1951—30/6 1952, skall avgift utgå endast å halva den avgiftsbelagda investeringskostnaden. Kan den skattskyldige emellertid visa att på tiden efter den 31 december 1951 belöper mindre del av den avgiftsbelagda investeringskostnaden än vad som en dylik proportionering utvisar, skall investeringsavgiften beräknas på den lägre kostnaden.

Det bör observeras att om alternativet proportionering väljes, skall vid beräkningen av den avgiftsbelagda investeringskostnad, som skall proportioneras, inräknas kostnaderna för samtliga under beskattningsåret verkställda avgiftspliktiga investeringar oberoende av om de verkställdes före eller efter årsskiftet 1951/1952. Om den avgiftsskyldige kan visa, att vissa av dessa investeringar verkställdes före 1/1 1952 äger han beräkna den avgiftsbelagda investeringskostnad, varå investeringsavgiften beräknas, såsom summan av kostnaderna för övriga investeringar efter avdrag för avgiftsfritt belopp. I den mån den avgiftsskyldige icke kan visa att viss investering verkställdes före den 1/1 1952 torde man få presumera att investeringen verkställdes efter nämnda datum.

Bestämmelser avsedda att förhindra skatteflyktsåtgärder

Det har ansetts nödvändigt att till skapa möjligheter för beskattningsmyndigheterna att inskrida mot skattskyldiga, som genom transaktioner av olika slag obehörigen söka att undgå att beröras av bestämmelserna.

I 18 § har stadgats att om någon vidtagit åtgärd, som kan antagas ha

tillkommit i syfte att undgå eller erhålla lindring i taxering till investeringsavgift, skall taxering åsättas som om dylik åtgärd icke vidtagits.

Det bör observeras att bestämmelserna bli tillämpliga om det *kan antagas* att åtgärden tillkommit i syfte att undgå eller erhålla lindring i taxering till investeringsavgift. Om besvärande omständigheter föreligger går bevisbördan över på den avgiftsskyldige.

Taxeringsförfarandet

Såsom redan framhållits skall taxering till investeringsavgift ske i den kommun, där vederbörande taxeras till statlig inkomstskatt. Taxeringen skall verkställas av vederbörande taxeringsnämnd.

Om avgiftsskyldig lämnat oriktigt meddelande eller underlåtit att lämna uppgift eller upplysning kan han eftertaxeras till investeringsavgift. Här gälla motsvarande bestämmelser som ifråga om taxering till statlig inkomstskatt.

S. k. dödsbobefrielse kan icke ifrågakomma, då det gäller investeringsavgift.

Äkta makar äro enligt förordningen om investeringsavgift att anse såsom två av varandra oberoende avgiftsskyldiga.

Beträffande besvär över taxering till investeringsavgift skola taxeringsförordningens föreskrifter om taxering till statlig inkomstskatt äga motsvarande tillämpning.

Taxeringen till investeringsavgift torde komma att ställa stora krav på taxeringsnämnderna. Kontrollsvårigheterna äro stora och meningsskiljaktigheter kunna förmodas uppkomma mellan avgiftsskyldiga och beskattningsmyndigheterna angående tillämpningen av förordningens bestämmelser. Det är icke möjligt att inom ramen för en tidskriftsartikel lämna en ens någorlunda utförlig redogörelse för de svårigheter och problem, som komma att möta såväl skattskyldiga som taxeringsmyndig-

heter. Av den redan lämnade redogörelsen torde dock framgå att problemen sannolikt icke bliva alltför få.

Därest taxeringsnämnd, på grund av att deklaration för taxering till investeringsavgift trots anmaning icke avgivits eller att utredning icke kunnat verkställas, beträffande viss avgiftsskyldig underlåtit att verkställa taxering till investeringsavgift eller åsatt taxering, som av nyss angiven grund kan antagas vara felaktig, åligger det taxeringsnämndens ordförande att senast den 15 juni eller, såvitt angår Stockholm, den 30 juni under taxeringsåret lämna vederbörande taxeringsintendent skriftligt meddelande härom. Har länsstyrelsen medgivit utsträckning av den tid, inom vilken taxeringsnämnds arbete skall vara avslutat, må länsstyrelsen jämväl förordna om utsträckning av tiden för lämnande av ifrågavarande meddelande.

Längdföring m. m.

Beträffande längdföring m. m. gäller i stort sett samma bestämmelser som ifråga om investeringskatt. Den avgiftsbelagda investeringskostnaden överföres sålunda å fjärde sidan å den allmänna självdeklarationen. Den till investeringsavgift avgiftsbelagda investeringskostnaden skall av taxeringsnämndens ordförande införas i

härför avsedd kolumn i inkomstlängden. I avdelning C till inkomstlängden, där särskild kolumn saknas, skall den avgiftsbelagda investeringskostnaden i förekommande fall införas i anteckningskolumnen, därvid före beloppet antecknas orden "Avgiftsbelagd investeringskostnad" eller lämplig förkortning därav. Anteckningen skall verkställas på sådant sätt att den lokala skattemyndigheten kan intill den avgiftsbelagda investeringskostnaden anteckna den uträknade investeringsavgiften. I summeringslängd till inkomstlängden skall ordföranden införa den avgiftsbelagda investeringskostnaden i härför avsedd kolumn.

Någon skyldighet att upprätta förteckning över de skattskyldiga, som åsatts taxering till investeringsavgift — motsvarande den som enligt förordningen om investeringsskatt ålåg ordföranden i lokal taxeringsnämnd att upprätta — har icke föreskrivits i förordningen om investeringsavgift.

Debitering och uppbörd

Investeringsavgift upptages icke å debetsedel avseende preliminär skatt. Den debiterade investeringsavgiften upptages däremot å debetsedel avseende slutlig skatt på grund av 1953 och 1954 års taxeringar.